

Predmet: Gradiška

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 6/14

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ

Glavni pretres: 06.10.2016.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Nastavak završne reči branioca optuženog

U nastavku završne reči, branilac optuženog izvršio je analizu iskaza ispitanih svedoka. Iskaze svedoka optužbe koji terete njegovog branjenika ocenio je kao nepouzdan. Tako je za iskaz svedoka Nikole Kolara, koji je bio očevidac izvođenja oštećenog iz autobusa kojim je nameravao da ode u Hrvatsku, naveo da je veoma diskutabilan. Smatra nerealnim deo navoda ovog svedoka u kojem tvrdi da niko nije reagovao prilikom izvođenja oštećenog iz autobusa, posebno iz razloga jer se radilo o uglednom građaninu Gradiške. Nepouzdanost iskaza ovog svedoka, po nalaženju branioca, ogleda se i u činjenici da je o uniformi u kojoj je kritičnom prilikom bio optuženi, davao različite iskaze. Naime, svedok prilikom davanja iskaza nadležnim institucijama u BiH 2005. godine nije spominjao uniformu, dok se, prilikom davanja iskaza 2013. godine, setio da je optuženi nosio uniformu. Iskaze svedoka Prčića i Sladojevića, koji su odvezli optuženog i oštećenog iz Gradiške do mesta gde se oštećenom gubi svaki trag, takođe je ocenio kao manjkave. Smatra nelogičnim navode ovih svedoka da tokom vožnje niko nije ništa rekao, te da o kritičnom događaju nikada kasnije nisu razgovarali. Sve ovo ukazuje, po oceni branioca, da ova dva svedoka žele da minimalizuju svoje učešće u čitavom događaju, pa im se iz svih navedenih razloga iskazi ne mogu prihvatiti kao istiniti. Takođe smatra da tokom postupka nije dokazano, kako TRZ tvrdi, da je telo oštećenog pronađeno na obali reke Save. Svedoci TRZ-a koji su svedočili na ovu okolnost, to nisu u svojim iskazima i potvrdili. Iskaz svedoka Ranka Račića dat pred nadležnim organima BiH, koji je pročitao, obzirom da je ovaj svedok u međuvremenu preminuo, ocenio je kao nelogičan. Smatra nelogičnim navode ovog svedoka da je video telo oštećenog Marijana Vištica, a da telo u isto vreme nije videla policija koja je bila stacionirana samo 50 metara dalje. Ovaj svedok je naveo da je video telo koje je bilo okrenuto na bok, dok je svedok Race naveo da je video telo njemu nepoznate osobe koje je bilo licem okrenuto prema zemlji. Dalje, svedok Račić je tvrdio da su telo, pored svedoka Race, videli još i svedoci Slavko Radonjić, Nikola Maljčić i Borislav Balta, te da su svedoci Maljčić i Radonjić sa kanisterom benzina otišli prema telu. U svojim iskazima, svedoci Maljčić, Radonjić i Balta demantuju deo iskaza o paljenju tela oštećenog. Svedok Balta je naveo da ni ne poznaje svedoke Račića i Racu, te da nije bio prisutan prilikom pronalaska tela. Svoje prisustvo prilikom pronalaska tela negirao je i svedok Maljčić. Stoga je iskaze svedoka Race i Račića ocenio kao „neuspelu bajku“ i naveo da TRZ nije uspelo da „sinhronizuje svoje svedoke“. Naime, branilac optuženog smatra neživotnim da se ni sam oštećeni nije protivio izlasku iz autobusa, posebno što je u okolini bilo dosta vojske i policije, te da niko nije video da su u Bok Jankovac došli optuženi i oštećeni, baš na delu obale Save gde je takođe bilo dosta vojske i policije, te da niko osim svedoka Račića i Race nije video telo oštećenog. Nasuprot iskazima svedoka optužbe, iskaze svedoka odbrane ocenjuje kao logične i istinite. Tako je svedok odbrane Babić, komandir voda u kojem je bio optuženi, potvrdio navode optuženog da je u kritičnom periodu sa jedinicom bio

van Gradiške. Ocenio je da tokom postupka nije dokazano da je njegov branjenik izvršio delo za koje se tereti, pa je predložio sudu da ga oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč optuženog

U završnoj reči optuženi Goran Šinik naveo je da u celosti prihvata završnu reč svog branioca.

Fond za humanitarno pravo